

TURNUL VEGHETOR

Vestirea Prezentei Lui Christos

STANCA VĂRSELOR
Altfundament nime nu
poate pune
O RESCUMPARARE
PENTRU TOTI

"Păzitorule, Cât Mai Este Din Noapte?
Iacă sosește dimineața, dar întunecoasă ca
noaptea! Isaia 21: 11. 12.

D. CHR. 1919 — D. A. 6047.

VOL. II. NOVEMBRIE 1919. NO. 11.

CONȚINUTUL

Națiunile moștenirea lui Mesia	163
Cea mai excelentă cale	164
Lucrători împreună cu Dumnezeu	164
Păcâșii vor cădea înaintea Lui	165
Unulșă adâncă la lume promișă	165
Repausul lui Dumnezeu pentru poporul Său	166
Creerea într-o Zi Mare	166
Vârștele de glorie ce au să urmeze	166
Repausul acuma numai prin credință	167
Cei osteniți și însărcinați veniți	167
Studii în Scripturi Volumul al 7-lea	168
Solla din această Zi	168
St. Pavel, St. Ioan, Arius și Waldo	173
Intrebări din Studii în Scripturi	176

Pe pământ strimtorare a neamurilor cu nedumerire; mugind marea (masele de popoare neliniștite, ne-mulțămite) de șguduirea valurilor; că oamenii sufletul își vor da de frica celor ce vor să vie peste pământ (societăți); căci puterile ceriurilor (eclesiasticul, religiunile) vor fi șgduite astfel voi când veți vedea în-cestea, ridicat capetele și bucurați-vă că s'a apropiat răscumpărarea voastră.—Marcu 13:29. Luca 21:25,31.

ACEST JURNAL SI MISIUNEA LUI

ACEST Jurnal e unul din primii factori ori instrument in sistemul instructiei scripturale sau "Extinderea Seminariei Scripturii". El e cu totul și exclusiv devotat la lămurirea Adevărului Scriptural și Magnificarea Cunoștinței Creștine. El nu numai arvește ca o mână de ajutor unde Studenții Bibliei (necunoscut sectele la care ei aparțin) să adună la studierea Cuvântului Divin, dar el e deasemenea un mijloc să deslușească puncturile și subiectele până aci dificultuoase și conflicte, ușorând calea cercătorilor de Biblie la armoniereg Scripturilor.

Acest Jurnal stă firm pentru apărarea singurului fundament a Speranței Creștinului, acum fiind așa general respins.—Rescumpărarea prin sângele, prețios a "Omului Christos Isus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un preț corespunzător, un locuitor) pentru toți." (1 Petru 1:19. 1 Tim. 2:6) Clădind in sus pe acest fundament sigur aur, argint și pietre scumpe (1 Cori. 3:11-15. 2 Petru 1:5-11) Ale Cuvântului Dumnezeu. Mai departe misiunea lui e să "Facă pe toți să vadă ce e împărtășirea Misteriului carea fost ascuns în Dumnezeu.... cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință!"—Care in alte Vârste n'au fost făcute cunoscut fiilor oamenilor după cum sunt acum descoperite. "Făcându-se cunoscut taina voinței sale, potrivit găsirei Sale cu cale pe care mai dinainte și-a pus-o in gând. Pentru întocmirea împlinirii timpurilor covenite, să-și adune toate in Christos cele din cer și cele de pe pământ; într'insul"—Efez. 3:5-9, 10. 1:8-10.

Acest Jurnal stă liber de toate părțile, sectele și crezurile omenești, pe când să sărguește să aducă din ce in ce mai mult fie care articulațiune și cuvântare la deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu in Christos, cum e expresată in Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală ori ce Dumnezeu și Domnul a vorbit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui nu e dogmatică dar confidențială pentru că noi știm ce și unde afirmăm, bazându-ne cu neîndoită credință promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e ținut ca și o încredere a fi întrebuințat numai in serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului Său, pentru clădirea poporului Său in cunoștință și harurile spirituale. Și noi nu numai invităm pe cetitorii noștri, dar îi îndemnăm să examineze toate cuvântările lui Cuvântul Divin infalibil care referențe sunt continual făcute să ușureze aceste cercări.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE INVATA

Că biserica e "Templul Viului Dumnezeu"—mai ales "Majestria Sa", că construcția ei a fost in progres de-a lungul Vârstei Evangheliei—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Aleasă Peatră Unghiulară la Templul Său. prin care, când e sfârșit, binecuvântarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și ei vor afla intrarea la El.—1 Cor. 3:16, 17. Efez 2:20. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29.

Că in vremea de acum pilirea, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați, in Ispășirea lui Christos pentru păcat, progresează; și când ultima a acestor "pietre vii" "alese și prețioase," vor fi făcuți gata, atunci marele Măstru le va aduce laolaltă in Invierea Dintăi; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni dealungul Mileniului—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și Lume, zace in faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om". "O Rescumpărare pentru toți".—Ebrei 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim 2:5-6.

Că Speranța Bisericii e aceea că ea să fie ca Domnul ei, "vedea așa precum El este," fi "părtași de mătura divină," și împărtășitor la gloria Lui; ca împreună-moștenitorii Lui—1 Ioan 3:2 Ioan 17:24 Rom 8:17 2 Petru 1:4.

Că Speranța pentru lume zace in binecuvântările cunoștinței și ocaziunii care să fie aduse la toți de împărțirea lui Christos Milenială—Restatornicirea a toate ce au fost pierdute in Adam, la toți viitorii și ascultătorii; in mâinile gloriificatului Rescumpărător și gloriificata Sa Biserică—pe când toți nesupușii și stricații împreună cu toți făcătorii de rele pentru etern distruși —Fapte 3:19-23.

The Watch Tower Editorial Committee:

This Journal is published under the supervision of an Editorial Committee, at least three of whom have read and approved as truth each and every appearing in these columns. The names of the Editorial Committee are: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, F. H. Robison, Geo. H. Fisher, W. E. Page.

Comitetul Editorial a Turnului Veghetori:

Acest Jurnal e publicat sub supraveghere unui Comitet Editorial, cel puțin trei din cari a cetit și aprobat fie care articol apărut in aceste coloane. Numele Comitetului este: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, G. H. Fisher, F. H. Robison, W. E. Page.

Abonamentul pe an înainte \$1.00

Un Exemplar 10c

Adresa: 924 Seminole Street, Detroit, Mich.

SPRE OBSERVARE.

Toti acei cari primesc acest Jurnal, fără să-l fi abonat, sa știe că cine-va dintre cunoscuți ori prietenii lor l-a abonat pentru ei; și le va merge până la datul pus pe adresă.

ATENȚIUNE.

Abonenții sunt rugați să observe pe adresă datul când timpul lor expirază. De exemplu: Când pe adresă stă 15 Novembrie 1919, insemnează că in Novembrie 1919 timpul lor abonat expirază, și sunt rugați să ne înștiințeze numai decât dacă voesc continuarea trimiterii lui.

O PROPUNERE.

Unii dintre cetitorii noștri primind ei însiși un ajutor binefăcător din coloanele acestui jurnal, și dorind că alții să fie ajutați la fel il abonează pentru prietenii și cunoscuții lor.

Noi considerăm aceasta faptă de potrivită nu numai pentru că ei astfel servesc cauza și interesul adevărului, dar pentru că omul in starea lui prezentă dispoziție totdeauna a se trage inapoi și de multe ori dela lucruri spre beneficiul său, și lucruri valoroase. Dar fiind odată dus să guste ceea ce potriveste gustul său, el numai trebuiește ajutat — să întinde singur după ele.

"Ori cine va fi dat un păhar de apă (Adevăr) in numele meu, adevăr zic vouă, nu va pierde plata sa." — Marcu 9:41; Ebrei 6:10.

EXEMPLARE GRATIS.

Acei cari au cunoscuți cari să interesează cu Scriptura sunt îndemnați, dacă binevoesc, să ni trimită adresele lor și noi le vom trimite numere gratis de probă pentru cetire. Numărul adreselor, fie multe, sau putine, vor fi apreciate.

TURNUL VEGHETOR

ȘI Vestirea Prezenței Lui Christos

Vol. II.

15 Noiembrie, 1919

No. 11

NAȚIUNELE MOSTENIREA LUI MESIA

"Cere de la Mine, și-ți voi da popoarele drept moștenire, și marginile pământului drept stăpânire. — Psalm 2:8.

Acest text e unul din Psalmi Mesianici. Si reprezintă facerea Domnului de cunoscut poporului Său și hotărârea Părintelui de al respăli pentru credințioșii ca și pe Mântuitorul nostru, asigurându-l despre înălțarea Sa la Impărăția cerească, și declarând, că cu aceasta va deveni tot pământul moștenirea Sa, și cu putere de a supune toate sub voi Părintelui. El a trebuit a o avea aceasta pentru reputația — "Cere de la Mine." Ca un lucru în fapt, Domniile din lumea largă n'au devenit încă sub controlul lui Mesia; națiunile n'au devenit încă moștenirea Lui; cele mai depărtate margini ale pământului n'au devenit încă stăpânirea Lui. Într'adevăr după cum Profetul declară, "Intinericul acopere pământul, și un nou des națiunile." — Isaia 60:2.

Când ne amintim iubirea Răscumpărătorului nostru pentru neamul omenesc, iubirea care l'a condus de a-și pune viața Sa de a căuta și a mântui ceea ce a fost pierdut, noi suntem înduplecați a ne uimi că El n'a cerut de la Părintele națiunile de moștenire. Noi ne uimim că El a permis pe prințul intinericului, domnia păcatului și a morții ca să existe mai mult de 18 secole de când El a suferit, "Cel Drept pentru cel nedrept, ca să ne poată aduce la Dumnezeu." Dar încurcarea în această afacere a fost foarte bine răspunsă de către Domnul nostru Saducheilor: "Voi vă rălăciți neștiind Scripturile, și puterea lui Dumnezeu." Când ajungem a înțelege Scriptura mai pe deplin, și apărăm puterea lui Dumnezeu care va exerciza în aducerea națiunilor sub domnia Răscumpărătorului, care a deschis ochii înțelegerii noastre, prin care suntem învredniți a ne bucura în unire.

DE CE N'AU CERUT EL?

Domnul nostru n'a cerut puterea Sa cea mare de a domni într'un timp prea de grabă sau timpuriu, pentru că El a știut Planul Părintelui, și a fost prea mulțumit cu timpurile și anotimpurile Dumnezești: El n'a dorit a face nici o schimbare în aceasta. El n'a cerut națiunile ca

moștenire la începutul Vârstei Evangheliei, ci a fost liniștit și îndestulat de a aștepta, și a așeza reputația pentru timpul ei convenit, în armonie cu alte părți a Programului Dumnezeesc care trebuie mai întâi a fi împlinite. Ceea-laltă parte e alegerea Bisericii, Mireasă Lui Christos, Membrii Corpului Său. Bună plăcerea Părintelui nu a fost numai de a face pe Domnul Răscumpărătorul și Regele lumii, ci de asemenea Arhireu (preot mare) a unei sub Preoțime, Mirele Bisericii Mireasa Sa, cel mai bătrân frate a acestor sfinți a mării, care este plăcerea Părintelui de ai desvolta în decursul Vârstei Evanghelice ca Creaturi Nouă în Christos Isus, de a fi părtași la suferințele Sale și de asemenea la mărirea ce are să urmeze.

În timpul acesta națiunile n'au suferit nedreptate. Car au fost născute în păcat, fără de lege și condamnare la moarte, ei au avut experiențe cu păcatul și moartea, și cu mergerea jos în prinsoarea cea mare pentru perioade de necunoscință — până la Venirea a Doua a Domnului, care va chema pe toată omenimea din casa de prinsoare, groapa aceasta El chiar a prezis: "Toți cari sunt în morminte vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu și vor eși afară." — Ioan 5:28,29. R. V.

Aceasta nu va cuprinde numai pe Biserica ecelor în tîi născuți cari au fost aprobați de Dumnezeu, și cari acum au trecut prin încercări, vor eși spre viață eternă, da de asemenea va cuprinde și pe cei remași a omenimei, accari n'au fost aprobați de Dumnezeu, toți cari au fost răscumpărați vor veni sub judecata de încercare. Vor avea o frumoasă încercare de a-și dovedi vrednicia ori nevrednicia de viață eternă în modul în care ei vor primi, or prin respingerea lui Christos a lui Dumnezeu în decursul Mileniului când El să va face pe deplin cunoscut.

O parte din scopul lui Dumnezeu a fost de asemenea că întreg pământul să fie umplut cu popoare; și pe cînc renimulțirea oamenilor e o parte din voia divină pentru omenime. Aceștea vro câțiva ani a vieții prezentă, cu experiențele condițiilor păcatului și a morții, la timp convenit să va adăuga ceea ce lipsește prin mărețul period a Mileniu.

lui, cu ocaziunile sale mărețe pentru lecții și dreptate și respălărea pentru ascultare." Vârstele de corectare sau pedepsire," vor fi pentru îndemnul ca în fine pe atâția câți vor fi cu puțință de ai redobândi de la condițiile morții și ai aduce în deplină unire cu Dumnezeu în Christos. Dar acei cari vor demonstra că ei nu voesc a veni în simpatie cu dreptatea, vor fi în fine stârpiți dintre popor. — Fapte 3:23; 2 Petru 2:12.

CEA MAI EXCELENTĂ CALE.

Apoi așa dară, pricina pentru care Domnul n'a cerut mai degrabă națiunile ca moștenirea Sa, și marginele pământului ca stăpânirea Sa, a fost că El a știut că Planul Părintelui e unul diferit, cea mai excelentă cale; și Lui i'a plăcut a face voia Părintelui. Tot de asemenea e și cu urmașii Săi. Pe cât de iute sunt ei asigurați despre mărețul Plan de mântuire a Părintelui, ei află îndestularea sufletului, și cu mult mai bine i-și aleg planul Părintelui de cât ori care alt plan al lor. Creștinii nedesvoltați, pe care Apostol îi desemnează ca "copii în Christos," sunt acei cari continuă să roagă Părintelui Ceresc pentru o schimbare în programul Dumnezesc, închipuindu-și că înțelepciunea și iubirea lor în privința păgânilor sunt superioare ca și a Nefinitului Creator. Aproape toți creștinii au avut experiențele lor în așa fel de ignoranță; și noi suntem bucurși a presupune că Părintele Ceresc nu ne socotește păcatul pentru așa fel de presupunere, ci din contră cu simpatie aprețiază interesul nostru pentru păgâni, totuș pe El trebuie să l'au mișcut lipsa noastră de reverență (cinste), păgânimea noastră, presupunerea noastră mai pre sus de cât înțelepciunea nefinită! Noi nu zicem nici un cuvânt în contra misiunii de acasă și străinătate. Chiar din contră, noi credem că fiecare creștin să lucreze cu inima și cu mâna a face tot ce stă în puterea lui de a mări pe Părintele și pe Mântuitorul, și a lumina pe consăngeni noștri și pe toți oameni cu cari venim în atingere și avem ocaziune de a le vorbi în privința crucei lui Christos, cu bucurie servind cauza Dumnezească, la "timp și fără de timp," noi să învățăm, a lucra și aștepta. Să învățăm că a lucra acuma sub condiții prezente e o angajare de căpitanie pentru beneficiul nostru — pentru dezvoltarea minții Preoților Regești sacrificatori de calitățile și harurile Spiritului — umilință, bunătate, îndelungă răbdare, liniște, credință, bunătate de frați și iubire.

"LUCRĂTORI IMPREUNĂ CU DUMNEZEU."

Las că noi să fim siguri, iubiților frați, că ori ce teorie de a noastre cu privire la păgâni, ori altă parte din Programul divin, care în ori ce grad arată înțelepciunea superioară, energia superioară ori iubirea superioară pe partea noastră, care dacă e asemănată cu a Părintelui nostru Ceresc și a Răscumpărătorului nostru, e nedreaptă. Cu cât mai degrabă învățăm a ne ruga din inimă, Fie voia Ta," cu atâta va fi mai bine pentru noi, cu atâta mai puțin vom fi în stare a veni în armonie cu Domnul nostru

și cu atâta mai mult vom fi întrebuințați ca ambasadorii și reprezentanții Săi. Înțelepciunea omenească e nebunie înaintea lui Dumnezeu, și înțelepciunea lui Dumnezeu e nebunie înaintea oamenilor. Și pentru aceea nu trebuie a lua din punctul de vedere omenească de a cerceta și a judeca asupra scopurilor și Programului Dumnezesc. Ci mai bine să mergem direct la Cuvântul lui Dumnezeu, ca noi să fim învățați de Dumnezeu, ca noi să putem deosebi frumuseața și armonia Planului Său. E scris că "ascultarea e mai bună de cât sacrificiul;" și aceasta fiind recunoscut cât de îngrijitori ar trebui să ne facă pe noi spre a întreba care aste voia Domnului; a cerceta Scripturile, spre a fi siguri despre Programul Divin, și să putem fi aflați în armonie cu El! Noi aflăm că lucrul Domnului din prezent e completat Preoțimea Regească, Judecătorii Regești, Profetul Regesc, Mijlocitorul Regesc, Marele Mijlocitor a omenimei — hotărât pentru eliberarea lumii de la legăturile păcatului și a morții, care îi va ajuta a veni în armonie cu Dumnezeu. Astfel văzând să avem răbdare în privința păgânilor, și să ne silim acuma a ne face sigură chemarea și alegerea noastră și să punem viața noastră pentru frați ajutând și edificându-i în cea mai scumpă credință, până când "noi toți vom ajunge la statură deplină în barbatul Christos" — Marele Mijlocitor a Legământului Nou, acărui Cap e Isus — Biserica Corpul Său.

CONVERTIREA LUMEI.

Când va fi lumea convertită (pocăită)? Când va da Părintele Națiunelui lui Christos? Până când o Doamne? Respunsul Scripturii iubiților frați, e că părintelui i'a plăcut a alege "Mărgăritarele" în decursul Vârstei Evanghelice prin unele mijloace cari la lume par a fi nebunie — prin predicarea vestei de bucurie mare. Dar programul Său pentru Vârsta viitoare e diferit. Sunt milioane cari nu au urechi de auzit despre crucea lui Christos. (1 Corint. 1:18.) Sunt milioane cari nu au ochii credinței de a vedea mărețele lucruri a lui Dumnezeu. După Scriptură în fapt, numai o turmă mică, în comparație poate fi adusă în unire cu Domnul sub condițiile din timpul Prezent, pentru că păcatul abundează, pentru că moartea domnește, fiind că Satana prițul lumii aceștea, acum lucrează în inimile fiilor neascultărei.

De când i'a plăcut Părintelui de a avea o metodă de afacere cu lumea în general din aceea care a adoptat-o în afaceri cu Biserica în Vârsta aceasta. În Vârsta viitoare, silă (fortă) va fi întrebuințată nu numai convingere morală forță va fi întrebuințată de a resturna jos domnia celui rău. Satana nu numai că va fi cerut de a înceta de a mai înșela lumea, ci va fi legat pe o mică de ani, spre a nu putea înșela națiunile.

De asemenea, omenimea nu va fi mai mult invitată de a primi pe Christos, și așa da inimile pline de ascultare lui; ci din contră ei vor fi siliți de a fi ascultători. După cum e scris, "Lui se va pleca ori ce genunchi și ori ce limbă în va mărturisi, spre mărirea lui Dumnezeu." Ofe-

rări de haruri nu vor mai fi deținute, cu resplată pentru credință în legătură; înlocu la acestea, cunoștința va umplea pământul întreg, după cum apele acoper fundul mării. (Filipeni 2:10,11; Isia 11:9.) Și ca rezultat, nici unul nu va zice cătră vecinul ori cătră fratele său, cunoaște pe Dumnezeu! pentru că ei toți îl vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare a lor.

PĂGÂNII VOR CĂDEA ÎNAINTEA LUI.

AltPsalm descrie triumfarea lui Mesia în Vârsta Mileniului zicând, "Viteazule incingeți sabia Ta împrejurul șoapselor Tale, mărirea Ta și strălucirea Ta! Proaspea în strălucirea Ta, înaintează pentru apărarea Adevărului a umilinței și a dreptății; și dreapta Ta te va învăța lucruri infricoșate. Ascuțite sunt săgețile cari străpung inimile neamicilor Regelui; prin care popoarele cad sub tine" (subt stăpânirea Ta). (Psalm 45:3-5.) Aici în loc de a ceti popoare, să cetește păgâni, ca în Biblia originală, și noi avem o icoană a conversației păgânilor care pe scurt o vom areta. Noi nu avem a presupune că Domnul va călări pe un cal, ori că săgeți literale vor străpunge inimile inamicilor Săi. Noi avem a înțelege în această icoană învingerea triumfătoare a Domnului asupra lumii; și cum că săgețile Adevărului, cari vor merge la întreagă lume, vor ajunge inimile oamenilor și le va lovi. Chiar așa cetim după cum St. Petru a predicat la Rusale, că Iudeii au laut și au crucifica pe Fiul lui Dumnezeu, "inima ascultătorilor a fost frântă, străpunsă" — cu lancea Adevărului. Multămită fie lui Dumnezeu pentru astfel de săgeți cari es din tolba Înțelepciunii, Dreptății și Iubirei Dumnezească! Noi ne bucurăm că astfel păgânii vor fi învinși pentru Domnul, și astfel se va întâmpla că fie care genuche se va pleca și fie care limbă îi va mărturisi. — Fapte 5:33; 7:54; Psalm 72:11.

Lucrul de afaceri cu păgânii, cu lumea afară de Biserică va începe cu generațiunea vie în timpul când Domnul își va așeza Împărăția. La timpul convenit vor înainta și în fine vor cuprinde pe toți ce sunt în morminte și i va scoate din rânduiala aceea în care au încrat în morminte. Si cel din urmă va fi cel dintâi care va eși afară — "Fiecare în rânduiala sa." sau clasă. — I Corinteni 15:20-23.

UMILINȚA ADÂNCĂ PROMISĂ LA LUME.

Prea adese ori cercătorii Bibliei neglijează de a vedea că sunt tălmăcite în armonie ori nu cu contextul pasajelor (versurilor) de subt aceasta discuție, deci să, nu facem astfel de gres. Inturnându-ne la al doilea Psalm, noi aflăm următorul Text cu declarația, "Tu cu toiag de fer îi vei zdrobi, și ca vasele olarului îi vei zdrobi." (Vers 9) aplicarea aceasta e evidentă pentru timpul Venirei Domnului, a Doua oară, când alegerea Bisericii va fi completă și vor fi intrat în mărirea Lui ca Mireasă, Femeia Mielului, ca simbolic închipuit ca și Noul Ierusalim,

venind din ceri de la Dumnezeu. — Apocalips 21:1-22:1-5.

Nouă ni s'a spus, că dela Noul Ierusalim Râul de apă a Vieței va curge în dar, și ori cine liber va putea lua parte la el. Pe amândouă țermurile vor crește pomi vieței, acărur frunze sunt pentru vindecarea națiunelor. Spiritul și Mireasa vor zice vină; și ori cine va putea veni să iei apa Vieței în dar. Dar la timp convenit, mai înainte de ce națiunile, lumea va fi pregătită de a primi binecuvântările Noului Ierusalim, ei trebuie și lipsește ca să treacă printr'un period de umilință adâncă — "Un timp de Strămtorare de care n'a fost de când a fost națiune pe pământ." — Mateu. 24:21; Daniel 12:1.

Încât pentru națiuni în timpul acela, la întinderea cât ei sufer distrucție vor dependa foarte pe purtarea lor după cum e vestit prin versurile textului nostru următor. Acei cari dintre națiuni cu inimă bucuroasă vor primi guvernarea lui Mesia vor fi în corespondere scăpați de procesul de corupere. Pe când cu grăbire să zice "Fiți înțelepți, voi regi pământului, săruțați pe Fiul, ca să nu se mânia, și să nu periiți în cale, căci mânia-lui cu rând să aprinde; fericite de toți cei ce se încred într'însul."

Dar de oare ce se pare a ofera îmbrăcăminte și milă aceste binecuvântări sunt condiționale în modul în care Împărăția Mesianică va fi primită. Alte Scripturi ne avertesc că toate națiunile, nu numai păgânii ci și civilizații vor fi aflați într'o violentă împotrivire în contra Împărăției Cerească, și apoi toți la olaltă vor fi sfârâmați ca vasele olarului. — Apocalips 2:27; Psalm 149:7-9.

MĂREȚA REUȘIRE.

Domnul ne spune că precum ceriurile sunt mai înalte de la pământ, așa sunt căile Lui mai înalte decât căile oamenilor. Si planurile Lui mai înalte decât planurile oamenilor. Si aceasta o aflăm adevărată după ce venim să înțelegem Scriptura tot mai bine. Cine vre odată a văsat despre așa o lungime, lățime, înălțime și afunzime a "Iubirei Dumnezească, în toate iubire întrecătoare, "după cum să înțelege și e cuprinsă în marele Plan de alegere a lui Christos — Isus Capul și Biserica Corpul Său — și apoi prin El să binecuvinteze toate familiile de pe pământ cu o cunoștință despre El și ocaziune pentru viață eternă! — Ioan 11:25,26.

Noi nu facem pretindere despre mântuire universală; fiind că Scriptura cu deosebire vorbește că uni vor muri în moartea a doua, cari să vor dovedi că nu sunt în armonie destulă cu dreptatea de a fi vrednici de viață eternă — chiar după ce vor fi aduși la o cunoștință a Adevărului Scriptura ne arată că toți cei ce nu voesc și sunt neascultători vor fi stărpiți în moartea a doua, întreg pământul va fi umplut cu cunoștința mării lui Dumnezeu.

Repausul Lui Dumnezeu Pentru Poporul Său

"DREPT ACEEA REMANE REPAUS PENTRU POPORUL LUI, CĂCI CEL CE A INTRAT ÎN REPAUSUL SAU ȘI ACELA S'A REPAUSAT DE LUCRĂRILE SALE PRECUM ȘI DUMNEZEU DE ALE SALE." — EBREI 4:9,10.

TRAIN D după cum noi trăim la încheerea Vârstei Evanghelice, când secretul Domnului e în minunatul Său Plan unde s-au ajuns capătul, subiectul acesta are o valoare specială la părtașii chemării înalte cerești.

Repausul lui Dumnezeu a fost mai întâi chemat spre atențiunea noastră în cartea întâi a lui Moisi 2:29, când să zice că El s'a repausat de toate lucrările Sale care le a creat și făcut și binecuvântat-a această "Zi" și a sfințit'o. Până când noi nu discernem (deosebim) felul Zilei pe care Dumnezeu a binecuvântat'o și sfințit'o și felul de Repaus în care El a intrat, noi ne am lipsi de la deplina binecuvântare pentru noi din argumentul Apostolului către Ebrei.

Noi am învățat că în întrebuintărea Biblică, după cum e datina în timpul nostru, cuvântul "Zi" a întrebuintat a desemna o compunere sau o perioadă nespecificată (hotărâtă) spre a duce la îndeplinire vr'un scop. Icoana din Ezekii 4:4-7 Domnul zice: "Eu am hotărât o zi pentru un an." și această întrebuintăre e cheea așezării timpului Domnului la prezența întâi și a doua, periodul Bisericii de petrecere în pustiu în simbolul din Apocalips, și alte articole de interes nouă.

Apoi a fost "Ziua Ispitei în pustiu" la Israel carnal când Dumnezeu l'a încercat și probat patru zeci de ani, și ei l'au ispitit pe Dânsul pentru necredința lor. Apoi iară învățăm de la Petru (2 Petru 3:8) că o zi la Dumnezeu e o mie de ani, și o mie de ani ca o zi de ieri trece înaintea lui Dumnezeu.

CREEREA ÎNTR'O ZI MARE.

Din studiile de mai înainte noi am văzut că zilele cari au urmat una după alta n'au fost perioade mici de la răsăritul soarelui până la apusul soarelui, ci un timp hotărât îndestulător pentru un lucru hotărât, și de asemenea cele șase zile din tîi de creare sunt sumate de Domnul ca si ziua în care a făcut pămîntul și ceriurile. (1 Moisi 2:4; 2:2,3 ne zice că în decursul acelei de a șaptea zi de creare că Dumnezeu s'a repausat de toate lucrările Sale și cum că minunatul Său Plan a fost dus la desăvârșire. Acest Repaus a lui Dumnezeu a început când Dumnezeu, a creat pămîntul și ceriurile și toate lucrurile fizicale intrînsul și apoi predândule Domnului Isus ca să le lucreze moral treaptă după treaptă până le va face toate de săvârșit după scopul lui Dumnezeu.

Șase mii de ani din acest period e deja trecut după cum am învățat din cronologia Bibliei; din profetiile de asemenea învățăm că încă o mie de ani mai rămîne până când domnia moralității va fi curățită și desăvârșită, și toate scopurile lui Dumnezeu isprăvite. Astfel noi judecăm că fie care din aceste zile de creare au fost perioade câte de șapte mii de ani. Noi acum înțelegem că intrăm în cea din urmă mie de ani din ziua cea mare a șaptea ac-

rei complectare va afla ori ce limbă în cer și pe pămînt cântări de laudă și glorie celui ce șede pe tronul Universului pentru Adevărul, Dreptatea și Justiția Sa.

Afacerea lui Dumnezeu dea dreptul cu omul a încetat cu neasultarea lui Adam care l'a adus la condamnare spre moarte, când el dimpreună cu familia sa au fost predați "Mielului junghiat de la întemeierea lumii" pentru desăvârșire scopului lui Dumnezeu pentru ei. Acesta e acela unul pe care Dumnezeu a "pus toate fără delegile noastre a tuturor, și prin acărui rane noi toți ne am vindecat," și despre care e scris, "Vedea-va sufletul său osteneala sa și va fi mulțumit: prin cunoștința sa servul Meu credincios va îndreptăți pe mulți: pentru că El va purta fără de legea lor," și "plăcerea Domnului va prospera în mâna Lui." (Isia 53:11,10) Acesta e acela pe acărui umere să fie așezată stăpînirea (guvernamentul) lui Dumnezeu, și care la timp convenit va fi recunoscut ca și Unul Minunat, Sfătuitor, Dumnezeu Puternic, Părinte Etern a lumii, Pînt a păcii.

VĂRSTE DE GLORIE CE AU SĂ URMEZE.

Desemnarea pentru creatură și desăvârșirea ei în dar prin agenții morali. Prin permiterea răului în care creatura poate să-și urmeze însăși voia ei până la granițele sale, pe când înțeleptul, iubitul și dreptul Creator așa va exerciza puterea Sa supra cărmuitoare ca în fine să-i aducă pe toți afară de cei reprobați în bună voință și deplina armonie cu dreptatea și voia Sa. În această de mai înainte prevedere a Creatorului care a văzut toate degradările rozătoare a păcatului care ar desvolta defăimare, blăstăm și care ar improșca numele Său, rezultatele răului și a domniei sale ar aduce preste păcătoși și de asemenea preste Fiul Său și preste toți ar iubi dreptatea și ar ură nedreptatea. Încă uitîndune dincoace de acest tărăboi și confuzie a intinericului, El mai dinainte a văzut vîrstele de glorie în care fii Săi morali să fie desăvârșiți: întăriți, stabiliți și așezați în dreptate, vor afla pace și liniste și asigurantă pentru tot deauna într'o eternitate de binecuvântare și fericitare.

În majestate și sfințenie în natura Sa divină — nemurire — El nu poate de dreptul comunica cu cei neascultători, dar iubirea Lui i'ar putea întări prin puterea Lui, care e directată de înțelepciunea Sa și unită și guardată prin dreptatea Lui, ar putea inventa un plan prin care ar putea aduna toate creaturile în ceri pe pămînt, intru acela Unul care a purtat nedreptatea lor, care ar putea să-i mîntuiască. Astfel El ar putea rămîne drept, și ar fi îndreptătorul a fiecărui care l'ar primi în credință și dreptatea care a pregătit'o prin Servul Său cel drept, și așa pentru șase mii de ani trecuți Marele Iehova a repausat toate planurile și scopurile Sale în Isus, și nici o răutate a oamenilor ori a demonilor nu ar putea să-l impedece, sau să-i cauzeze neliniște pentru că El discernem că prin Servul

15 Noiembrie, 1919

TURNUL VECHETOR

Său cei drept toate scopurile Sale înțelepte și binefăcătoare au fost astfel așa departe duse la îndeplinire, și rămășița scopurilor de asemenea va fi îndeplinită. El să repausează pe cel Unul Minunat, Sfătuitor, Dumnezeu Puternic, Părintele Etern și Prinț a Păcii. El nu e fără de lucru, El nu e nepăsător. El lucrează toată voia Sa prin Regele Dreptăței, pe care l'a aranjat ca ajutorul Său.

Au nu învățăm noi că Creatura Nouă e împreună lucrătorul lui Dumnezeu în Christos Isus, pregătită pentru lucruri bune, pe care Dumnezeu mai dinainte le a ordonat ca noi să umblăm în ele? Si au nu e scris de asemenea că El din însăși voia Sa ne-a conceput pe noi prin Cuvântul Adevărului ca noi să fim un fel de fructe prime din creaturile Sale? Noi avem a fi fiii lui Dumnezeu în mijlocul unei generațiuni fărădelege și sucită, în mijlocul acelor la cari le luminăm ca niște lumini. Dumnezeu lucrează în această clasă pentru că ori și cine e conceput de la Dumnezeu nu păcătuiește; Creatura Nouă nu păcătuiește, de și omul vechi să poate redica și a o omorâ. În sfințenia Sa El nu poate a să insoți cu omul păcătos, pe când să poate insoți cu Creatura Nouă în Christos Isus. "Puterea lui Cea mare care a întrebuintat-o în Christos Isus când l'a rediecat dintre morți și l'a așezat de-a dreapta mării Sale mult mai pre sus decât îngerii, principalitățile, și puterile și domniile, și ori ce nume care e numit nu numai în lumea aceasta, ci de asemea și în ceea ce are să vie" acuma fiind exercizată pentru prosperarea împreună moștenitorilor cu Domnul. "cari sunt păziți prin puterea lui Dumnezeu prin credință" spre moștenire nestrictăcioasă care "nu să vestezește." Văzând acestea cine să poate îndoi de activitățile Sale printre sfinți îngerii?

REPAUSUL ACUMA NUMAI PRIN CREDINȚĂ.

Și e scris că El a binecuvântat această zi de repaus al Său de șapte mii de ani și a sfințit-o și deosebit-o pentru scopul Său deosebit (special), în creere și dezvoltare deplină a familiei Dumnezeiești, prin care, ca seminția a lui Abraam, El să binecuvânteze toate națiunile.

Suspînând subț durere și intristare, năcaz și moarte, de la averea pierdută, și orbii de dumnezeul lumii aceștea, Adversarul și împotrivorul cel mare a omului, puținii fii de a lui Adam au fost în stare să vadă că o binecuvântare poate veni din condițiile cărmuite din ziua zceașta, sau a discerne scopurile cari au fost așezate la o parte.

Numai credința poate cuprinde că plânsul poate dura o noapte, în noaptea aceasta de păcat, și bucuria pentru toți în dimineața zilei Milineului când Soarele Dreptăței va răsări și subț ariplele Sale vindecare va fi, care va șterge lacrimile și durerea, năcazul și moartea, când adevăratul Dumnezeu va fi eară Dumnezeul poporului, și poporul Său, făcând toate lucrurile noi prin restatornicirea tuturor lucrurilor pierdute prin Adam — viața, curățenia și fericirea — timpuri minunate de însuflețire care o va reintoarce.

Și toate acestea au fost inchipuite la Israel carnal, casa servituței prin tipurile și umbrele Legământului Legii

lor, dar ca și un popor, din necredință, ei nu au putut intra în repausul lui Dumnezeu — nelăsând lucrarea planurilor spre promisiul Mesia. Ei nu ș-au mestecat credințelor cu cele auzite, cari au fost lor descoperite de Domnul prin nfinții Săi profeți.

Apoi Apostolu zice că cu toate acestea rămâne un repaus pentru poporul lui Dumnezeu, acei cari aparțin la casa fiască, Creatura Nouă. Ei îndeplinesc tot ce pot și sperează în Isus, recunoscând că în slăbiciunile lor putea rea lui Dumnezeu să desăvârșește, și că plăcerea Domnului e a restatornici toate cele pierdute în Adam și să facă să prospereze în mânele Sale; și astfel ei intră în repausul lui Dumnezeu, mestecând credința lor cu toate promisiunile cele mărețe, acestea primesc dreapta proviziune pe care Dumnezeu a făcut-o prin Isus, și zice "Dumnezeu fiind ajutorul meu, pentru ce să mă tem, ce-mi poate face omul?" în credință recunoscând că nimic nu-i poate despartii de iubirea lui Dumnezeu care e în Christos Isus. În acest repaus ei sforțează a dobândi dreptate prin lucruri bune, nici nu să năcăjesc din cauza făcătorilor de rele când omul aduce născociri rele de a prospera în calera lor. Dar pe când ei să repausează în liniște și încredere în Domnul ei află tăria, și pacea lui Dumnezeu care întrece orice ce înțelegere omeniască în inimă și minte.

CEI OSTENIȚI ȘI ÎNSĂRCINAȚI VENIȚI.

În această dreptate pe care Dumnezeu a dat-o prin Fiul, cât de adevărat și întreg e acest repaus! Primind invitarea Domnului cari cheamă pe cei osteniți și însărcinați, și cari au venit la dânsul au repaus pentru sufletele lor după cum au învățat de la El a fi blânzi și umiliți. Câte de prețioasă această pace pe care lumea nu ne o poate da, nici lua!

!Dar pe când ei nu fac nimic decât cred, de a ține de această dreptate a Lui și a intra în repausul Său, ei au lipsă a lucra de a nu cădea în necredință. După cum Dumnezeu nu e fără afacere și nepăsare; nici ei nu pot să șteacă zilnic și probează credința lor prin lucrările lor, în ascultare după mărețele condiții de mântuire la care ei sunt chemați, temându-se și tremurând ca nu în fine să cadă de la credința cea scumpă dată o singură dată sfinților și mai ales acum în aceste zile din urmă, recunoscând că ei sunt în zile rele, în care chiar cei aleși, dacă au cu puțință de a-i putea înșela cari tot deauna ș-au întorsit ori și cum cu siguranță că Dumnezeu e acela care lucrează în ei de a face voia Lui cât și a face bună plăcerea lui și ei se repausează în pace.

Având promisiuni bogate — mari și prețioase — amestecând credința lor în lucrare cu ele, ei fug în lătură de la corupțiunea care e în lume prin dorința naturală și proprie a corpului, trebuie a adăuga vârtute la credință la vârtute cunoștință, la cunoștință înfrânare, la înfrânare liniște, ear la liniște evlavie, ear la evlavie bunătate de frații, la bunătate de frați iubire, recunoscând că dacă ei fac acestea nici odată nu vor cădea, ei vor avea o abun-dantă intrare în Impărăția eternă

APOCALIPSUL SFANTULUI IOAN

DESCOPERIREA 1.

SOLIA SAU VESTEA PENTRU ZIUA ACEASTA.

DESCOPERIREA lui *Isus Christos*. — Ioan Descoperitorul și Profetul Habacuk mai de înainte au prezis că înțelegea acestei descoperiri, dată în 96 d. Chr., e hotărâtă pentru un timp anumit, sfârșitul vârstei și că la acest timp, acum când prezisul "Serv credincios și înțelept" va fi prezent cu poporul lui Dumnezeu, viziunea va fi deslășită. — Apocalips 1:10; Mat. 24:45; Hab. 2:1-3; 1 Pet 1:13.

Pe care i-o dă Dumnezeu. — "Declarația că Fiul nu poate face nimic de la sine," pecum aceasta n'a fost dată în lături de alte multe zecimi de marturisiri date tot de aceeași interesată și inspirată Invățători, care e contra zicere la ivățătura comună a Trinitarilor, cari cred că Fiul e Părintele." — Z. '99-45 Ioan 5:20; 2:49; 17:7,8.

Ca se arete (servitor) SFINȚILOR sâi. — Domnul nostru Isus El ca și fratele mai bătrân (a casei fișcă a Vârstei Evanghelice), ori ce Părintele i va face lui cunoscut El în schimb ne va face nouă." — Z. '99-45.

Lucrările. — Scenele schimbătoare a bisericii și statului, istoria Vârstei Evanghelice și milinială.

Cari trebuie să se întâmple încurând. — Cari de odată s'au început în ziua lui Ioan, și vor continua până la îndeplinirea a toate ce el a văzut înainte.

Și pe cari trimiteîndule. — El nu a venit însuși ci a lucrat cu demnitatea dovenid acela care acumane strălucirea chipului Părintelui, locuind, în lumină neapropiată, pe care nimenea dintre oameni nu l'a văzut nici nu l' poate vedea." — Ebr. 1:3; 1 Tim. 6:16.

Și semnificând-o. — "Descoperirea Domnului nostru, Dumnezeu i'a dat' o după ce a trecut în glorie, El a trimes și a semnat (semnificat spus în semne și simboale, etc.) Bisericii Sale." — B20).

Prin ingerul Său. — "Ingerul" din Apocalips 3:14 a reprezentat acest sol care a apărut la St. Ioan. Promisiunea Domnului în Luca 12:14 nu e mărginită la activitățile pe partea din coace de vâl.

La servul Său Ioan. — "Această simplitate, comună la toți apostolii, cari ne sunt recomandați nouă ca oameni cu mintea umilită — felul de care avem a aștepta ca Domnul să folosească pentru poporul Său ca solii speciali." — Z. '16-343; Apoc. 19:10.

1:2. Care a mărturisit. — Mai întâi, prin Evanghelia a patra, și în trei epistole care mărturisec numele său.

Cuvântul lui Dumnezeu. — Logos. St. Ioan are mai mult de a spune despre Logos decât toți cei-lalți Apostoli. În timpurile din Vechime uni regi când s'au adresat la poporul lor, nu a stat personal în fața poporului ca să vorbească, dar a comunicat vorbirea lor prin altul la supuși lui. Regele a stat dinapoi după o perdea, în fața publicului și a avut o persoană anumită care a stat înaintea perdelei, în fața publicului, și a vorbit poporului cu voce tare, cele șoptite de regele de după perdeauă care n'a fost văzut de cătră popor. Un astfel de vorbitor a fost numit de cătră Regele Logos." — E94-85.

Și mărturia lui Isus Christos. — Cuvintele și faptele zăinice, în decursul a trei ani și jumătate a serviciului Său, Marturul cel credincios și adevărat." — Apocalips 3:14.

(Și-to-le) ori câte a văzut. — Puterea de observație a lui Ioan a fost ageră. Evanghelia sa conține rapoarturi a douăzeci și două de întâmplări sau învățături neaminte de cealalți Evangheliști.

1:3. Fericit cel. — Singular.

Ce citește. — Corect explică și înțelege simboalele.

Și cei. — Plural.

Ce aud (cuvintele) CUVANTUL acestei profeție. — Toți căp, au cetit și înțeles chiar și numai o parte din învățăturile acestei cărți au fost binecuvântați potrivit cu promisiunea. Ea a fost un ajutor important pentru Luther ca să afle că Papalitatea, la care a fost el un serv conșcincios, a fost "Antichrist." — A28.

Și păzește. — Păzește ochii tăi asupră'i, obsearvă. aretat din grecește.) — Apocalips 22:7.

Cele scrise intrânsa. — "E o binecuvântare asupra celor ce cetesc această descoperire, de și ei nu înțeleg, și o specială binecuvântare asupra celor ce aud și înțeleg cuvintele profeției acestea, și i-și conformează viața lor după cum e scris." — Z. '16-343.

Pentru că timpul e aproape. — Îndeplinirea s'a început de odată, în zilele St. Ioan.

Ioan cătră cele șapte Biserici. — Nu chiar septe adunări lileale amintie în vers 11 și în alt loc, ci la epocile (perioadele) Bisericii ca și una întreag, din zilele Apostolilor până în zilele noastre.

Cari sunt în Asia. — În Orient, Răsăritul, calea mai apropiată a soarelui. Înaintea Soarelui Dreptății care poate lumina lumea, acărui raze trebuie să sfăbată prin Biserica, ca ei mai întâi să salute și să bineprimească Ziua Cea Nouă.

Char fie vouă. — Favoare nemeritată, să fie porțiunea fericirii voastre.

* Cuvinte cari nu se află în MSS. Sinatic. Scriptura grecească originală din cari toate Scripturile sunt traduse, sunt închise în copeli. Cuvintele cari s'au aflat în locul or în grecească sunt puse în litere capitale.

* A, B, C, D, E, F, să referă la șase Volumuri STUDII ÎN SCRIPTURI. A, semnifică Volumul 1, etc. Z, semnifică Turnul Veghetor Englez. T, Tabernacol.

Și pace. — Legământul Domnului Special cu Biserica Sa. — Ioan 14:27.

De la Cel. — Măritul nostru Domn și Cap. — Apoc. 1:8.

Care este. — Acum de sine existător, precum e și Părintele. — Ioan 5:26.

Și care era. — Logos, Reprezentantul și Agentul Părintelui în toate lucrările creațiunii Sale a tuturor lucrurilor (Ioan 1:3), și care prin urmare a devenit Rescumpărătorul omului, "a devenit cu ceva mai jos de cât îngerii pentru suferința morții Sale." — Ebrei 2:9.

Și cel ce are a veni. — În mărire și putere mare la A doua Sa Venire până ceva fi făcut judecată pe pământ." — Isia. 42:4.

Și de la ele șapte spirite. — Lampe de foc, sau ochii (Apoc. 5:5,6.) În aceste icoane simbolice ochii Domnului sunt reprezentați ca și cum ar fi șapte ori complecți, văzând toate pretutindena și știind toate. Aceasta e încrederea noastră și bucuria." — Z. '05-318; Zaharin 3:9; 4:10.

Cari sunt înaintea tronului Său. — Cari sunt trimiși preste tot pământul." — Apoc. 5:6.

1:5. Și. — Chiar, numai pentru o întrebunțare a expresiunii cuvântului, vezi "Dumnezeu însuși și Părintele nostru." (1. Tesal. 3:11.)

De la Isus Christos marturul cel credincios. — "Care înainte lui Pontius Pilat a mărturisit o bună mascurie." (1. Timot. 6:13.) Admiterea Domnului către Pilat, "Eu sunt Rege și spre aceasta am venit în lume" (Ioan 18:37), aceasta a fost cauza directă a morții Sale. Acuzarea așezată asupra capului Său a fost, Acesta e Isus Regele Iudeilor." (Ioan 19:19; Mat. 27:37.) Asemenea mărturisiri cu credințioșie a Adevărului, vor sfârși calea membrilor picioarelor Corpului Său.

Și cel întâi născut dintre morți. — "Singurul întâi născut dintre morți." (1 Cor. 15:20; Colos. 1:18; Fapte 26:23.) Acest vers clar învață chiar aceea ce crezurile creștinătății ignorează (tăgăduresc); și anume, că Domnul a fost cel dintâi care a avut să întâmple o înviere spre perfecție și viață eternă în senzul deplin a cuvântului." — Z. '16-343; Fapte 13:33.

Și. — Chiar.

Domnul. — Ales de a fi Rege, care acum domnește în inima celor ce-L iubesc.

Regilor pământului. — Insoții sau asociați Săi "regi de la răsărit. (Apocali. 16:12.) "Toti au a fi deșteptați din somnul Adamic, chiar ca și dintr'un somn. Așoi acei deșteptați vor fi subț ingrijirea acestei Preotime Regească acărora experență cu păcatul și cu victoria (învingerea) asupra păcatului, vor fi foarte potriviti pentru ei de a le fi ajutători acelor preste care ei vor fi domnitorii ca Regi precum și Preoti. — Apoc. 5:10.) — E487,478.

Celui ce ne'a (iubit) IUBESTE pre noi. — Iubirea Domnului pentru noi e tot deauna prezenta pentru noi.

Și ne'a (spălat) ELIBERAT de păcatele noastre (cu) PRIN sângele Său. — "Aceea a fost moaftea omului Isus Christos, "sângele" Său, care nea rescumpărat de la păcat și moarte care fără indoial (e adevărită prin multe Scripturi. Vezi 1 Petru 1:2; Fapte 4:12; 20:28; Apoc. 5:9; Rom. 5:9; Ebr. 13:12." — E548, 446; Mat. 20:28; 1 Timot. 2:6; Apoc. 14:4.

1:6. Și ne-a făcut pre noi. — Si ne va face în decursul Mileniului.

(Regi) O IMPARAȚIE (și) preoți. — Lucrul unui preot e de a interveni a ajuta și a învăța în dreptate. Aceasta logic să referă la lucrul Bisericii care va fi pentru mântuirea lumii. — 1 Petru 2:9; Apoc. 5:10; 20:6; 22:5.

Lui Dumnezeu și Părintelui Său. — "Lui Dumnezeu și Părintelui Său însuși." — Rom. 15:6; 2 Corin. 1:3; Efes 1:3.

Aceluia fie mărirea și domnia în seculi seculilor. Amin. — "Domnia lui va fide la mare până la mare, și de la rău până la marginile pământului;... și tot pământul va fi umplut cu mărirea Sa; Amin, și Amin." (Psalm 72:8,19.) "In veci vecilor" literal "din vârstă în vârstă." Vârsta Mileniului și cele-alte vârste ce au să vină, sunt vârstele Vârstelor.

1:7. Eată vine cu noui. — "Pe când nouii de strămtorare care atărnă greu și întuneric, când munții — împărățiile lumii acesteia tremură și cad, când pământul — societățile organizate — e sguđuit și mișcat de la locul său, uni vor recunoaște că Uusul lui Iehova i-și ia puterea Sa cea mare și începe lucrul Său a pune justiția în linie și dreptatea în cumpănă." — Z. '16-344; Mat. 24:30.

Și il va vedea tot ochiul. — "El nu va fi văzut (vizibil) în vedere naturală, ci la ochii înțelegerei, cari vor vi deschisi spre o aprețiere de binecuvântări și pedepse cari vor curge de subț domnia Sa. Regele nostru se va descoperi cu incetul. Uni vor discerne pre noul Domnitor mai curând de cât alți. Dar în fine tot ochiul il va vedea (grecește, harao, discerne) pe El." — Z. '16-344.

Și cei ce l-au împuns. — "Preste casa lui David, și preste locuitorii Ierusalimului (poporul lui Israel) voi revărsa spiritul harului și al rușii; și vor căuta spre Mine, pe care ei l-au străpuns, și vor plânge după El, cum cineva plânge cu amar după unicul său fiu." — Zaharia 12:10.

Și vor jăli (pentru) PE Dănsul toate semințiile pământului. — "La timpul Venirei Domnului A Doua oară lumea va fi departe a fi pocăită (convertită, către Dumnezeu; de oare ce "toate semințiile pământului vor jăli pentru Dănsul." Christos vine mai înainte de a fi lumea pocăită, chiar pentru acel scop de a o pocăi." — Z. '16-344.

Chiar așa, Amin. — Noi nu putem opri nouii Timpului de strămtorare, sau lacrimile celor descurajați, și

mai târziu, de pocăință; și dacă am putea noi nu am opri. Strămtorarea și lacrimile prezente sunt o pregătire de lipsă pentru binecuvântările ce au a urma.

1:8. *Eu sunt Alfa DEASEMENEA și Omega.* — Alfa e litera cea dintâi, și Omega e cea mai de pe urmă din alfabetul grecesc.

Incepul și sfârșitul. — "Marea onoare a Domnului e arătată în aceea că El nu numai a fost întâia Creatură a lui Dumnezeu, dar de asemenea și cea din urmă. Prin aceasta noi avem a înțelege că Iehova nu s-a angajat puterea Sa deadreptul de a crea pe îngerii și oameni; ci El a însușit puterea Sa Fiului Său *Unicul* — conceput." — Z. '93-115.

Zice Domnul DUMNEZEU. — Dar nu preoții nici predicatorii: ei nu au nici una din aceste învățături

Care este, și care a fost, și care vine. Atot-Pernicul. — "Aceasta e de la învierea Sa că a devenit Atotputernicul. El a zis "datu-mi-sa ori ce putere în ceri și pe pământ." (Mat. 28:18.) Prin urmare numai de atunci e că Domnul a putut fi chemat Atotputernicul." — Z. '93-115; Apoc. 1:4; 16:5.

1:9. *Eu Ioan cel ce sunt fratele vostru.* — "In loc de a-și adauge nume sau titule la numele său, ca un reverent, episcop, prevăzător, supravegheator a tuturor bisericilor din Asia Minor, noi aflăm pe Ioan introducându se pe sine ca "fratele vostru." — Z. '01-187.

Și părtaş în strămtorare. — "El a fost împărțit cu Christos, ca membri a Corpului Său, în năcazuri și suferințe; și fratele tuturor învățăcelilor următori, cari s'au împărțit de asemenea la acele suferințe, și prospectiv tot la aceea mărire." — Z. '01-187; Mat. 20:23.

Și (in) împărăție. — Acuma "Impărăția cerului suferă nedreptate;" mai târziu, când Impărăția și Domnia, și măreția Impărăției de sub tot cerul, va fi dată poporului sfinților celui Prea-Înalt." — Mat. 11:12; Danel 7:27.

Și reobdare stăruitoare în Isus. — Când Saul a persecutat pe sfinți, el a persecutat pe Isus. Când St. Pavel a suferit ca creștin, a fost ca o parte din "murirea lui Isus." (Fapte 9:5; 2 Corint. 4:10.) Ceea ce St. Ioan a suferit a fost suferit de Isus.

Am fost în insula ce se cheamă Patmos. — "In timpul acelei viziuni a St. Ioan ele a fost un prizoner, izgonit pe insula Patmos, o colonie de pedespire în zilele acelea — o insulă stâncoasă în Marea Aegeană. Crima pentru care el a suferit această izgonire a fost credințioșia sa ca următorul și reprezentantul Domnului. St. Ioan iubitul învățăcel, în careva măsură sau grad, a reprezentat mebrele ultime viețuitoare a Corpului lui Christos (Ioan 21:20-23) — o clasă care vede cu ochii înțelegerii viziunile și descoperirile care iubitul învățăcel le a văzut în simboale într'o răpire. Dacă, atunci, izgonirea St. Ioan reprezentează izgonire pe care urmașii Domnului pot să aștepte la încheerea acestei vârstă — o deplin(izgonire

din popor și o tratare care ar arăta ei sunt prizoneri — ei pot să ieie mângăere din cugetul că harul Domnului și descoperirea St. Ioan e mai puternică de cât persecutările." — Z. '16-343.

Pentru cuvântul lui Dumnezeu. — "St. Ioan cu însemnată modestie, trece preste cele mai dinainte spre a servi Adevărului (Apocalips 1:2), care l'a adus pe el în persecuție, și ușor a trecut persecutarea preste dânsul, simplu notând că el a fost pentru credințioșia sa la Cuvântul lui Dumnezeu." — Z. '01-187.

Și pentru mărturisirea lui Isus. — După cum e introdus în Evanghelia St. Ioan și trei epistoale a le sale.

1:10. *Am fost în spirit.* — "Viziunile nu sunt realități, totuși simbolic reprezintă realitățile. (Danel 7:1; Mat. 17:9.) Viziunile dăruite St. Ioan nu sunt a fi înțelese ca realități sau literal." — Z. '16-343; Fapte 10:10-11.

In ziua Domnului. — După înțelesul nostru din cronologia Scripturii noi astăzi trăim în zorile acestei zi a lui Christos; și e propriu aici deja, și noi am început deja a vedea minunatele lucruri a lui Dumnezeu, a caracterului și Planului Său. Dar de a vedea și a înțelege trebuie să fim "în spirit." Numai acei cari sunt Creaturi nouă în Christos poate fi așteptat ca lucrurile spirituale să le prețuiescă; și aceasta e clasa pe care a reprezentat-o Ioan." — Z. 16-343.

Și am auzit în urma mea voace tare ca de trâmbiță. — "Faptul că localitatea ei e amintită dă de înțeles că a avut o însemnatate simbolică. Semnifică că începutul acestei solie n'a fost în ziua St. Ioan, nici în viitor, dar că lucrurile descoperite au fost deja începute în ceva măsură în trecut. Precum unele părți a descoperirii arată voace de dinapoi mergând până la timpul serviciului Domnului pe pământ." (Z. '16-344.) Precum Ioan a auzit o voace dinapoia lui și uitându se în aceea direcție, așa și noi care avem realitățile aflăm că auzim și vedem împlinirea a deosebitelor trăsături a planului Divin și așa înțelegem descoperirea dată prin viziuni și simboale de Mărețul nostru Doimn." — Z. '05-168.

1:11. *Zicând, (Eu sunt Alfa și Omega, cel din tîi și cel de pe urmă:)* Ceea ce vezi scrie în carte, și trimete celor șapte biserici cari sunt în Asia." — Sunt multe pricini înțelepte de încheere că de și solia sau descoperirea a fost dată la șapte biserici denumite la care a fost aplicată, cu toate acestea aceste solii trebuie să aibă o mai mare aplicare (intrebuintare) la întreaga Biserică lui Christos, după cum în capitolul următor vom vedea. Numărul șapte reprezintă întregime (un lucru întreg) și acest rând de biserici reprezintă diferitele epoci (perioade de timp) a istoriei Bisericii. A cugeta alt cum ar fi de a țărna mai multă importanță în asemănare la aceste mici biserici din Asia Minor, decât ar fi fost convenit lor, și ar da de înțeles de a tăgădui (nega) o mulțime debiserici mai numeroase și mai cu înrăurire; precum de exemplu

biserica de la Ierusalim, Antiochia, Corint, Colos, Filipi, Tesalonic, etc. Mai departe, amănuntele a acestei solie dată acestor șapte biserici aplică și tot odată potrivesc istoric o Biserică a Viului Dumnezeu, care are îngrijire preste fiecare membru și ramură sunt sub a Domnului supraveghere. Acești cuget, că șapte reprezintă întregime, noi aflăm că e adevărită și întărită prin alte reprezentări — simbolice — în policandru cu șapte sfeșnice de aur, șapte stele, etc." (Z. '05-168.) Colose (Coloseni 1:2), Milet (Fapte 20:16-17) și Irapole (Coloseni 4:13) au fost biserici în Asia care nu sunt amintite aici. Bisericile amintite aici au fost în provincia cea mai de la apus a Asiei Minor.

La Efes. — Vârsta Apostolică a Bisericii.

Și la Smirna. — Biserica în decursul periodului de persecuție prin Roma păgână.

Și la Pergam. — Periodul Bisericii în decursul când s'a redicat Antichrist.

Și la Tiatira. — Periodul Bisericii în decursul vârstelor întunecate, periodul de mărire a lui Antichrist și persecuția de către Roma păgână.

Și căra Sardes. — Biserica în zorile Reformăției.

Și la Filadelfia. — Biserica în periodul în care s'a a reformat o mulțime de secte.

Și la Laodicea. — Biserica în timpul Prezenței Domnului a Doua oară.

Și mam întors, Să văd de unde vine vocea care vorbia cu mine. — "Apostoli au văzut în simbol ceea ce poporul Domnului poate să vadă acuma cu ochii credinței și a înțelegerii. El a văzut pe unul asemenea unui tru de om-ca un om, ca un preot după cum edat de-înțeles prin hainelo descise — umblând printre cele șapte sfeșnice de aur, îngrijind de ele, curățind mucul, și umplându-le cu oloi, etc. Astfel Domnul nostru Isus, mărțul nostru Domn, a directat în privința afacerilor poporului Său, inspectând și îngrijind pentru Biserică ca un policandru un sfeșnic. Dar vai cât a fost de sărac mucul câte odată! Câtă regulare decorație i'a fost de lipsă! — Z. '16-344.

Și întorcându-mă văzui șapte sfeșnice de aur. — "Sfeșnicul de aur sau stâlpul pe care stă lampa, care e stat în față cu masa, și a dat lumină la toate în "Sfanta." a fost din aur — tot dintr'o bucată bătută. (2 Moise 25:31-37.) Avea șapte ramuri, și fiecare ramură ținea o lampă, fiind șapte lampe în tot — un număr desăvârșit sau întreg. Acest număr a reprezentat Biserica întreaga, dela Capul Isus, înoace până ce va cuprinde pe cel mai de pe urmă mebru a "turmei mici" pe care o ia dintre oameni spre a fi părtași la natura Divină (aur)." — Tabernacol 115; Zaharia 4:2; Mat. 5:14-16.

1:13. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice. — "Unirea, relațiunea între ele, fiind preîngrijite prin Rescumpărătorul nostru, Preotul Mare anti-închipuitor." — Z. '16-344.

Unul asemenea Fiului Omului. — "Această icoană simbolică are o prețioasă lecție pentru noi, mai valoroasă

decât o încercare de a descrie în mintea noastră ivirea (aparența) ființei spirituale a Domnului nostru, "care locuiește în lumină neapropiată," care noi nu o putem aprecia până când nu vom fi schimbați și "făcuți asemenea Lui și să'l vedem după cum este." — 1 Ioan 3:2; 1 Corint. 15:50-53. — Z. '16-344; Danel 7:13.

Imbrăcat în vestmânt lung până la picioare. — "Gloria lui Christos a fost aretată în însăși persoana Sa, în însăși misiunea Sa, și în acei doi spre zece Apostoli reprezentanții Săi — St. Pavel luând locul lui Juda; cu moartea lor corpul de Adevăr a fost aproape de tot învâlit preste toate secolele intervenind până acuma." — Z. '16-344.

Și fiind âncins preste pept. — "Suportarea vestmântului la pept, în loc de al încinge la grumaz, lăsate fiind brațele și umerile ne acoperite, reprezentând că biserica timpurie a fost favorată cu adevărata lumină a Evanghelie pentru un timp considerabil după ce Domnul Capul a sfârșit lucrul său cel pământesc de servici.

Cul un brâu de aur. — Aurul e un simbol la natura Divină; brâul sau încingătoarea un simbol de servici (Apocalips 15:6.) Dealungul Vârstei Domnul a servit Bisericii Sale. "Fericiti sunt servi aceia pe care venind Domnul îi va afla veghind; adevăr zic voauă că se va încinge și îi va pune la masă și trecând alătura îi va servi." "Eu sunt în mijlocul vostru ca cel care servește." — Luca 12:37, 22:27.

1:14. Capul și părul Lui era alb ca lâna cea albă, ca neaua. — "Capul cupărui lui alb, nu dă înțelesul că domnul nostru e în glorie în forma unui om, cu păr alb, ci numai propus și simbolic în cunoștință, experențe și înțedepciune." — Z. '01-188; Mat. 17:2.

Și ochii lui ca para focului. — "Ochii Săi ca flacăra focului ne spune în simbol că Domnul e atot-văzător, și că El nu e amăgit prin formalități și ceremonii pe din afară, fiind că El poate ceti toate cugetele și îndemnurile inimii." — Z. '16-344; Apoc. 19:12.

Și picioarele Lui asemenea cu aramă fină. — "Picioarele, descise ca și arama curățită în cuptor ar arăta că acei cari să țin de corpul lui Christos, membrele ultime a Bisericii, pe care El le va întrebuița în serviciul Său spre a anunța prezența Sa a Doua oară, Impărăția Sa și veștile Sale cele bune. Aceste membre a picioarelor Corpului lui Christos, trebuie în atingerea și conducerea lor cu lumea, lămurite și curățite — "Curățitivă voi toți cari purtați uneltele casei lui Ihova." — Z. '01-188; Ezekil 1:7.

Arsă în cuptor. — "La sfârșitul acestei Vârste, ultimele mebre a corpului lui Christos vor fi luminate cu adevărul și vor străluci — nu ca și Capul, ci ca arama lustruită. Noi avem lucruri asupra noastră cu cele mai înfocate străluciri, raze strălucite de inspirație Divină și descoperiri de 6,000 de ani trecuți. Cum ar trebui ca în noi toți să stângă și să nimiciască urâciunea iubirei de sine

(egoismul) I Cum, ar trebui ca să ne curățească! Cum ar trebui să ne facă de curați!" — Z. '16-344.

Și vocea lui ca sunet de ape multe. — "Ape multe semnifică popoare, națiuni și limbi, după cum în alt loc e explicat în această carte (Vol. 7.) Astfel Domnul fiind prezent, cu Biserica Sa, îi vorbește ei și prin ea cu multe și prin multe limbi." — Z. '01-188; Apoc. 19:6.

1:16. *Și avea în mâna Sa cea dreaptă.* — "Acesta Unul pre care noi astfel îl cunoaștem, astfel îl recunoaștem, ca Instructor și Spra-vegheatorul sfeșnicilor, noi avem a recunoște ca și cum ar avea în mâna Sa cea dreaptă — în favoarea Sa cât și puterea Sa — șapte stele, ingerii, solii, a celor șapte biserici (7 epoci, perioade) a întregii Biserici. Si că ele sunt în mâna Sa ne dă de înțeles că acestea au a fi considerate sub un senz deosebit că au fost sub conducerea Domnului, protecția, și îngrijirea în interesul Bisericilor cari ei au reprezentat'o." — Z. 16-345; Jerem. 22:24.

— *Șapte stele.* — "E învederat că stele reprezintă pe unii servi speciali a Bisericii. În Apocalips 12:1 Biserica e închipuită ca și o femeie încununată cu 12 stele. Aceste stele e învederat că reprezintă pe ceidoispre zece Apostoli lumina (luminător) Bisericii. Asemănați într'o icoană înaintea noastră, șapte stele pe cari Domnul le ține în mâna Sa cea dreaptă reprezintă zece servi speciali redicați de Domnul la șapte deosebite timpuri în Biserica Sa. Să ne fie însemnat că solia la diferitele biserici a fost trimisă prin aceste stele, soli, ingeri, după cum Domnul ar voi ca noi să înțelegem solia convenită spre a se potrivi la fiecare epocă a dezvoltării și experienței Bisericii, și că Domnul va trimite printr'o steaună particulară, sau sol, pe care cu deosebire îl va însărcina ca pe reprezentantul Său. Domnul nostru însuși e reprezentat de lumina cea mare a soarelui; și solii Săi deosebiți preste întregul period a Vârstei Evanghelice e destul de potrivit ca să ca să fie reprezentați ca stele." — Z. '16-345; Apoc. 1:20.

Și din gura Sa eșia sabie cu două tășuri. — "Nici o parte din această descripție nu ne ar putea mai bine convinge cum că descripția Domnului dată aici e simbolică. Ca și o icoană simbolică ne vorbește despre Cuvântul Domnului, Sabia Spiritului, mai ascuțită de cât ori ce sabie cu două tășuri." (Efes. 6:17; Ebrei 4:12.) Aceasta ne amintește că cuvintele Domnului nu au fost îndreptate numai într'o parte, nu directate numai în contra păcatului a unei clasă, ci că Cuvântul Său e ascuțit, tăiind în ori parte; și cum că păcatul e muștrat de Dânsul chiar și în cei mai devotați urmași ai Săi ca ori și unde în alt loc. El ne asigură că nici unul să nu încerce a scoate gunoiul din ochii fratelui său înainte de ce n'au scos mai întâi bârna din ochii săi; și dacă noi nu arătăm milă la care ne greșesc nouă apoi nici noi nu avem a așteptat milă de la El care ș-a propus a-și întinde mila către noi. Cât e de căutor la inimă cuvântul lui Dumnezeu dacă îl precepem — nu numai ca un regulament de rândueli și regule,

dar dacă noi cuprindem spiritul lui! Apoi devenim a vedea că cererile sale sunt iubirea din inimă curată; mai întâi către Părintele Ceresc; al doilea, către Domnul și Capul nostru, al treilea, către toți frații Săi; al patrulea, către lumea în general care geme și suspină în dureri, așteptând binecuvântările venirii Zile lui Christos; al cincilea, către dușmanii noștri deasemenea, cu simpatie recunoscând că ei sunt incurcați, suciți și orbiți prin înșălăciunile păcatului și prin meșteșugirile marelui Adversar. — 2 Corint. 4:4." — Z. '16-345; Apoc. 2:12,16; 19:15, 21; Isaia 11:14.

Și fața Sa era ca soarele când luminează în puterea sa. — "Si fața Lui era ca și un soare." — Apoc. 10:1; Fapte 26:13.

1:17. *Și văzându-l am căzut la picioarele Sale ca un mort.* — "Așa de mare a fost splendida strălucire încât St. Ioan a căzut ca un mort, chiar precum și Danel a căzut în prezența unicului Puternic pe care l'a văzut, chiar precum și Saul din Tarsus a căzut înaintea măjeștății prezentată lui. (Danel 10:4-11; apte 9:3-9.) Așa e simbolic și cu creștinul, când el capătă o zare din glorioul caracter Dumnezeesc. Dacă noi odată cuprindem o privire adevărată de la acela cu care avem de a face, ca și un cercător mare de inimă și Supra vegheatorul Bisericii, noi cadem înaintea Lui, umiliți până la pulbere, recunoscând că noi suntem neperfecti, că noi nu putem sta înaintea Domnului nostru, și că noi suntem nevrednici de binecuvântările Sale." — Z. '16-344; Ezek. 1:28.

Și puiindu — Și mâna Sa cea dreaptă preste mine. — "După cum Domnul nostru a atins în mod blând pe St. Ioan, și l'a redicat sus, tot așa Acel Unul ne vorbește nouă pace, mângăere și iubire, asigurându-ne că noi avem un Preot Mare care poate compătimi cu slăbiciunile noastre, Unul care poate simpatiza avea milă fiind gata de a ajuta." — Z. 16-345.

Zicând către mine nu te teme; Eu sunt cel dintâi Și cel de pe urmă. — "Noi trebuie să recunoaștem că Domnul nostru e cel dintâi începutul creațiunei lui Dumnezeu și sfârșitul ei Unul prin care toate lucrurile și ființele sunt create, al doilea după Părintele în ori ce afacere care aparține la Univers. — Closen 1:15; Apocal. 3:14; Ioan 1:1-3; 1 Cor. 8:6." — Z. '16-345; Apocalips 1:11; 2:8.

1:18. *Și cel ce sunt viu, Și am fost mort.* — "Domnul acum trăește, și spre a putea aprețui aceasta noi înțelegem că El a fost mort parte din trei zile — nu numai în arătare mort, ci actual mort — sufletul Său a fost vărsat în moarte și a fost făcut un sacrifici pentru păcat. — Isia 53:10-14." (Z. '1-19.) "Aceasta a fost fiind că sufletul (ființa) lui Christos a fost mort încât Apostolii au putut să declare că dacă sufletul, ființa Lui nu ar fi fost făcută vie prin înviere din nou apoi nu ar fi fost nic o speranță despre El a fi un Mântuitor și un Datător de viață." — Z. '01-122.

Și eacă Eu trăesc în seculi seculilor, Amin. — "Moartea nu mai are putere asupra Lui mai mult. (Rom. 6:9.) Nici sacrificiile Liturghiei nici moartea nimăru în nici o formă nu lipsește; pentru că lucrul Său e perfect. "Lucrul Său e sfârșit!" — Z. '16-345; Ioan 19:30; Apocal. 5:14.

Și Eu anș cheili (morței) IADULUI. — "El are cheile, puterea asupra morței, așa că acei cari încă nu au mers în mormânt, dar cari sunt supt pedeapsa morței, să poată în fine fi mântuiți în deplina libertate a fiilor lui Dumnezeu — la dreptate și viață vecinică. — Romani 8:21." — Z. '16-345.

Și a iadului. — "Aceste cuvinte dau de înțeles că poporul Domnului merge în Hades, spre uitare, și că speranța când merg jos la Hades spre astangere, e că la timpul convenit Marele Rescumpărător va deschide această închisoare figuratică a morței și va aduce afară pe toți prizoneri din ea. Aceasta e însemnătatea adevăratei că El are cheile — El poate deschide; toată puterea s'a dat în mâna Sa. În predicarea Sa la întâia venire că aceasta e Evanghelia (vestea de bucurie mare) și serviciul Său. (Isia 61:1; Luca 4:18.) Cât sunt de pline de însemnătate aceste Scripturi dacă sunt privite din punctul de vedere convenit; cât de confuz și absurde dacă sunt privite din alt punct de vedere!" — E397, 378.

1:19. Deci scrie cele ce ai văzut. — Ioan a fost personal cunoscut cu epoca cea dintâi, deja trecută. Ceea ce a scris despre aceea epocă (Apocalips 2:1-7) servește ca o călăuză la ceea ce urmează.

Și cele ce sunt. — "Ioan deja pe timpul acela scria în epoca a doua, periodul de pe atunci de persecutare." — Apocalips 2:8-11.

Și cele (vor să fie) TREBUE INSCURT SA FIE după acestea. — Cele cinci epoci a Bisericeii, și Impărăția ce are să urmeze.

1:20. Misterul celor șapte stele. — Fiecare reformator adevărat a trebuit să meargă în contra curentului timpului său; și în măsura după cum ei au avut Spiritul Domnului, el n'a lipsit de a fi asemenea Invățătorului său, un om de taină la generațiunea sa — "o peatră de poticnire și o stâncă de împedecare" — la acei cari nu au urechi de auzit."

Pe care le ai văzut în dreapta Mea. — Mică minune că acești mari reformatori să părea că au o viață încântătoare!

Și ceel șapte sfeșnice de aur. — "Sfeșnicul sau manunchiul, reprezintă mai mult pe biserica nominală decât pe Biserica adevărată. Aceasta e aretat prin faptul că adresând pe fiecare din aceste biserici Domnul află greș în multe și aprobează numai pe puțini credincioși. — Z. '16-344.

Cele șapte stele. — "Lumina stelei cerească, ilumi-nația spirituală sau instrucția. Lumina sfeșnicului e lumină pământescă, reprezentând lucruri bune, ascultare, etc., acelor cari sunt îndemnați de a lăsa că așa să lumineze

lumina lor înaintea oamenilor ca văzând ei să mărească pe Părintele Ceresc." — Z. '16-345.

Sunt îngereii celor șapte biserici. — "Titlul (titlul) e împrumutată de la Sinagoga Jidovească, în care ingerul, ori solul adunării, era persoana care conducea adunarea și pre aranja timpul pentru rugăciune." — Malachi 2:7; Hagai 1:13.

Și cele șapte sfeșnice (cari le-ai văzut) sunt șapte biserici. — "Dar durerea E invederat că Domnul a aflat numai puține lucruri bune, puțină lumină glorioasă lucind dela reprezentanții Săi pământești din cele șapte epoci a istoriei Bisericeii." — Z. '16-344; Apoc. 1:12; Zaharia 4:2.

APOCALIPSUL — DESCOPERIREA 2. ST. PAVEL, ST. IOAN, ARIUS ȘI VALDO.

2:1. Prin ingerul. — Ingerul sau solul special în sercișul Vârstei Iudeică a fost St. Pavel. Un Ebreu dintre ebrei (Filipeni 3:5), el a fost născut ca cetățean liber Roman (Fapte 2:25-29), înalt educat (Fapte 22:3), a vorbit limba grecească și ebreiască (Fapte 21:37; 22:2) și se crede că a fost un membru a sinendului pe timpul Morței St. Stefan. (Fapte 7:58; 8:1; 26:10.) A fost ales mai înainte de nașterea sa (Galateni 1:15), el a fost așezat intrum mod supra-natural în Corpul Lui Christos (Fapte 9:1-22) spre a lua locul lui Iuda (Psalm 109:8; Fapte 1:20), privat (din afară, nu din teologie) a fost instruit deplin în Evanghelia (Galat 1:11,12,17), a fost cu deosebire ordinar să explice Această Evanghelia la frații de la Ierusalim (Galat 2:1-2), nu s'a sfiit a corecta greșala lui Petru (Galat 2:11) a fost cunoscut de St. Petru ca unul plin de înțelepciune cesească (2 Petru 3:15-16), a scris preste jumătate din Noul Testament, a dus Evanghelia la Europa (Fapte 16:9), s'a susținut pe sine însuși lucrând cu mânele sale în viața sa cât a predicat (Fapte 20:32-35) și a suferit aproape dintre cele mai necrezute greutăți și necazuri de ori ce discripție — pe lângă această "având îngrijirea de toate bisericile." (2 Corint 11:24-28.) Ce fel de servici și onoare aici, și după aceea în mărire, pe care Iuda a perdut'o prin iubirea de bani! St. Pavel a fost decapitat (tăit capul) de către Nero 66 d. Chr.

Bisericeii Efesului. — Vârsta cea dintâi a Bisericeii s'a început la Rusale în primăvara anului 33 d. Chr., și s'a sfârșit în primăvara 73 d. Chr. "Ar fi potrivit de a aminti ce lucrări s'au întâmplat cari arată îngăduirea a tuturor providenților grațioase, cari au întârziat patru zeci de ani pustuirea Iudeilor pentru crima ce au făcut'o în contra lui Christos." (Istoria Ecclesiastică a lui Eusebius.) "În luna lui Nisan 15, adică în April 73 d. Chr., ziua din tăi a Paștelor, chiar în aceea zi în care, după tradițiunea, în care Dumnezeu lui Israel a liberat pe poporul Său din robia Egiptului într'o libertate, dar cea urmă întăritură (fortificare) a căzut și Israel a fost predat în robie." (Istoria Carnila despre poporul lui Israel.)

Masada o dobândit mare importantă în resboi cu Romanii. Cu returnarea lui Masada resboiul a încetat, în luna Nisan 15. 73 d. Chr." (*Enciclopedia Iudeică*.) "Cucerirea Masadei care a fost o fortăreață (intăritură) spre amiazăzi-răsărit a țărmului Mării Moartă, a pus un sfârșit la o luptă din cele mai înfocate scrisă în istorie (73 d. Chr.)" — Istoria lui Morison *Iudei sub puterea Romanilor*.

"Iudeia nu a fost de tot subjugată, că de oare ce trei fortărețe au fost încă sub arme; Herodium, Machareus și Masada.... Acești viteji s'au obligat la aceea propunere (a conducătorului lor Eliazar) chiar cu entuziasm (cu coraj), și la întâia zi de serbătoare mare a paștelor (73 d. Chr.) după ce ș'au ucis femeile lor și copiii, ei toți au perit în spadele lor." (Istoria lui Groetz despre Iudei Vol. 2.) "Eliazar prin urmare a înduplecat pe tot poporul său în aceea noapte ca să omoare pe femeile și copiii lor și apoi po ei înșiși, dar mai întâi de toate să-și ardă toate tesaurile lor. În ziua următoare Romanii au aflat 960 de capuri moarte, pe când două femei cu cinci copii au fost ascunse în niște peșteri dar au fost descoperite. Paștele din anul 73, chiar șapte ani dela începutul mișcării celei mari și 40 de ani după crucificarea lui Christos, a văzut întregul sfârșit a acestei întâmplări grozave." (Istoria lui Ewald Vol 7 care e intitulat ca "Vârsta Apostolică," și care profesorul Ewald face să încete cu 73 d. Chr.) Josefus de asemenea arată că Masada a căzut întra 15 lea Nisan, April, 73 d. Chr., dar citația e prea lungă de a o intraduce aici.

Înțelesul cuvântului *Efes* e "permitere," care să înțelege ca și "aprobare," care vine în armonie cu tradițiunile așa că însemnătatea e "plăcută." Ori ce e oprobat e și plăcut.

Serie. — St. Pavel a scris jumătate din Noul Testament.

Acestea sice cel ce tine cele șapte stele în mâna Sa cea deaptă. — "În capitolulu dintâi noi avem o descriere asemenea Fiului Omului." Câte una sau mai multe trăsături din această descriere sunt amintite în legătură cu fiecare treaptă înaintată a Biserice i." — Z. 16-346; Apocal 1:16,20.

Care umblă în mijlocul celor șapte sfesnice de aur. — "Noi nu putem a fi îndoiți despre iubirea și îngrijirea Măritului nostru Cap, chiar de și nu ne-a dat o clară declarație despre acest subiect." (F. 401; Apoc. 1:13; 3 Moisi 24:2-4.)

2:2. Stiu faptele tale. — Creștinii de la început "cu bucurie au rebdat nimicirea averei lor" (Ebrei 10:34); în mari ispite de suferință ei au fost abundanți în bucurie, și în "adâncă miserie" au fost avuți peste puterea lor." (2 Corinteni 8:2-3.) ei au fost epistole vii, cunoscuți și cetiți de toți oamenii." — 2 Corinteni 3:2-3.

Și osteneala ta. — Considerat ca un trădător a credinței Iudeică; veștind în mijlocul păgânilor idolatri, fără trenuri, vapoare, automobile, biciclete, telegraf, telefon,

tipografie, servicii poștal, gaz ori petroli — în mijlocul celei mai întunecată necunoștință și în cea mai josnică moralitate — creștinii primi cătătoriau marea și uscatul lumii de pe atunci cunoscută, brav fiind biciuiți, improșcați cu petre, foame, sete, frig, golăciune și maltratați, numai ca ei să pată spune vestea bună despre Impărăția viitoare. — 2 Corint 11:24-27.

Si rebdarea ta. — "O suferință a nedreptăței și a reului cu îndestulare, fără să rescoale voia lor, cu deplină învoire în Înțepelpciunea și Iubirea Dumnezeuască." — Z. 101-115.

Si cum că nu poti suferi pe cei răi. — "Câtă răvnă e produsă în voi! Ce apărare! Ce poftă! Ce dorință! Ce zel! Ce pedeapsa! În toate aceste lucruri vați dovedit curaj." (2 Corint 7:11.) "Deajuns e pedeapsa pentru așa o persoană, care a fost rănită de mulți; așa că din altă parte tu ai să erți și să mângai, pe așa unul ca acesta să nu fie împovorat de aspră supărare. De aceea eu te rog în public să-ți întărești iubirea ta către el." — 2 Corint 2:6-8, Diaglott.

Si ai cercat. — Făcuș înțețare, înțelesul din grecește.

Pe cei cari (zie că sunt) SA NUMESC Apostulli, si nu sunt, si i-ai aflat mincinosi. — "Dându-se pe față că el însuși a fost un cineva mare," cu și preoții di uneli timpuri, Simon Magu căuta deasemenea această putere, ca asupra ori căru ar pune mânele, acela să capete Spiritul sfânt," dar să dovedește că nu a avut nici "sort nici parte în aceasta afacere" din cauză că inima nu a fost adevărată în ochii lui Dumnezeu." (Fapte 8:9-24). Tot odată acolo erau "unii oameni cari veniseră din Iudeea" (Fapte 15:1-2), "Apostli falși, lucrători înșelători cari luând chip de Apostoli a lui Christos" (2 Corint 11:12-15); "Himeneu și Alexandru" (1 Timot. 1:20); "Filetu" (2 Timot. 2:17; Fapte 20:28-30; Apocalips 2:6).

Si (ai suferit) si avut rebdare. — *Hupomonee*, stă-tornic, înimos suferitor.

2:3. Si (TOATE NEFERICIRILE LE AI PURTAT) pentru numele Meu, te-ai ostenit. — "Si ai suferit din pricina numelui Meu. (Diaglott.) "După cum eu privire la secta aceasta știm că în tot locul să vorbește rău de ea." (Fapte 28:22.) Mersul natural e întâi ură, al doilea defăimare. (Matei 5:21-22.) Petru a fost crucificat cu capul în jos (70 d. Chr.); Andrei a fost crucificat pe o cruce cruciș (X); Iacob a fost omorât de către Irod (44 d. Chr.) (Fapte 12:1-2); Bartolomeu a fost belit de viu apoi crucificat cu capul în jos; Mateu să presupune că a murit ca un martir; Toma a fost înțepat într'un par; Iacob fiul lui Alfeu a fost aruncat jos de pe Templu și apoi improșcat cu pietri și creerii lui au fost zdrobit cu un ciomag; Simion Zelotu a fost crucificat, lui Pavel i'au tăiat capul.

Si nu te-ai obosit. — "Să nu ne obosim a face bine; că la timp potrivit vom secera, dacă noi nu ne obosim." (Galat. 6:9.) "Considerându-l pe El că a suferit atâta

împotrivire de la păcătoși în contra Sa, ca nu cumva să vă oboseți în mintea voastră." — Ebrei 12:3.

2:4. *Cu toate acestea am ceva în contra ta.* — Poporul Domnului nominal din timpul Apostolilor.

Pentru că ai părăsit iubirea ta cea dintâi. — Eu mă minun (mir) că așa de curând vă ați depărtat de acela care va chema la harul lui Christos și o la altă Evanghelie." — Galat 1:6.

2:5. *Drept aceea adu-ți aminte de unde ai căzut.* — "Adă-ți aminte de zilele din trecut, în care ați fost luminați, când ați suferit o luptă mare și dureroasă; făcându-vă parte privesc prin defăimare și strămătorări; ear de altă parte ca soți celor ce au fost tratați ca și voi." — Ebrei 10:32-33.

Și pocăște-te, și fă faptele cele dintâi. — "Nu lepădați dară încrederea voastră care are mare răsplătire." — Ebrei 10:35.

Altmintea voi veni la tine curând, și voi muta sfenicul tău din locul său, de nu te vei pocăi. — Biserica nominală a fost în mare primejdie că va ajunge negată și lepădată. "Fiind că cea mai mare parte din ei nu sunt consacrați la moarte, nu sunt din Impărăția Regească, ci numai leviți, făcând serviciul din curte, dar nu sacrificând." — Tabernacol 118.

2:6. *Dar aceasta ai că urești faptele Nicolaitilor* — "Domnitorii poporului" — Preotimea. — Apocalips 2:15.

Pe cari și Eu le urăsc. — Când poporul Domnului urește ideea a unei clase care caută ca să domnească asupra moștenirii lui Dumnezeu" (1 Petru 5:2-3), ei urăsc ceva ce Domnul urește.

2:7. *Cel ce are urechi.* — Spre a primi și a înțelege vocea lui Dumnezeu prin cuvântul Său. — Mateu. 11:14; 13:9-43; Apocalips 13:9.

Ce zice bisericilor Spiritul. — "Dacă ei mai persecutat pe mine vă vor persecuta și pe voi; dacă ei au ținut (observat, ascultat) zisele Mele, vor asculta și pe ale voastre." — Ioan 15:20.

Celui ce învinge. — Vezi 1 Ioan 2:13,14.

Li voi da să mănânce din arborul vieței. — "Toți arborii în Eden au fost arbori de viață, și învingătorii din Vârsta Evanghelică vor avea deplină libertate a lua parte la arborul cunoștinței binelui și a răului când cunoștința le va fi de folos, și nu va aduce blăstăm." — Z. 16-346.

Care este în (mijlocul) raiului lui Dumnezeu. — Paradis gradina lui Dumnezeu a fost întrebuințat ca un nume la grădina din Eden, în care primi noștri părinți au locuit până ce au fost încă în armonie cu Dumnezeu, mai înainte de neascultare; și tot aceea expresiune e Scriptural aplicată ca un nume noul pământ când binecuvântările Restătorniciei vor fi ajuns, în decursul prezenței Domnului a doua (în Milineu), și va fi adus la perfecțiune potrivit loc a celor cari, sub favoarea Divin, să vor dovedi ca vrednici de viață vecinică. E tot acela Paradis și pentru viitor pe pământ la care Domnul s'a referat când s'a adre-

sat către tâlharul condamnat, și care în alt loc e referat ca și al treilea cer, ceri nou și un pământ nou (2 Corint 12:2,4; 2 Petru 3:13.) — Z. '01-198.

2:8. *Si prin ingerul.* — Vorbitorul Domnului în Epoca a doua a Bisericii a fost însuși St. Ioan. El a fost singurul pe care Domnul cu deosebire l'a iubit (Ioan 13:23; 20:2; 21:7,20); lui i'au încredințat Domnul toată posesiunea Sa pământescă (Ioan 19:26); lungimea zilelor lui a fost înțeleasă în adevărarea Domnului, "De voi voi ca să rămână acesta până ce voi veni, ce ți este ție?" (Ioan 21:22.) El a murit la Efes în etate de 100 de ani patru ani după ce scrisse Apocalipsul. Policarp, Iguat și Papias învățăceii săi, ei scriu că el a fost un turn de tărie Bisericii când împăratul Roman Nero, Domițian și Traian să sirguiau a nimici aceea sectă urâtă. Când toată capacitatea lui de a mai lucra a trecut, și el nu mai avea putere nici chiar de a mai sta, el sa obicinuit de a fi cărat sau dus de alți în adunările creștinilor unde el repeta îndemn, "Copiilor iubiți-vă unul pe altul." "Sfârșitul legii este iubirea" (1 Timotei 1:5); și a de însemnătate că epoca Bisericii cu deosebire sub îngrijirea St. Ioan e singura epocă care nu a primit mustrare de la Domnul.

Bisericii în Smirna. — Grecește, myrrh. Cuvântul semnifică "amar," și, după cum e intrbuințat la istoria bisericii de la anul 73 până la 325 d. Chr., e cu deosebire potrivit. Această eră (period) cuprinsă sub domnia lui Nero, când femeile creștine erau unse cu ter (păcură) și arse ca făclii spre a lumina drumul pe unde aveau a merge căruțele; sub domnia lui Domițian, în anul 95, când 40,000 suferiră ca martiri; Sub domnia lui Traian în anul 100; sub Antoniu; sub Servetus în anul 127, când unele femei frumoase și plăcute fură desbrăcate și date pe mânele oamenilor răi ca să le muncească aruncându-le între animale sălbatece să le omoare; sub Maximinus în anul 235; sub Deceus 250, când toți creștini fură gonși și fugăriți de la averile lor; sub Valerian în anul 257; sub Aurelian în 274; și sub Dioclețian în anul 303.

Scrie. — St. Ioan a scris mai mult din Testamentul Nou de cât ori care afară de Pavel.

Acestea zice cel din tîi și cel de pe urmă. — "Nici într'un sens sau cale nu a putut El fi cel dintâi și cel de pe urmă decât că El a fost singura creațiune directă a Părintelui, prin care toate cele lalte fură create. Ori care altă privire ar veni în conflict cu Scriptura. (Apocal 3:14; Colos. 1:15; 1 Corint. 8:6; Ioan 1:1-3, Diaglott.)" — Z. '16-346; Opocal. 1:11,17.

Care a fost mort și trăeste. — Această, în sine, trebuie să fi avut o solie de mângăere și sperență pentru martirii suferitori. — Apocal. 1:18.

2:9. *Stiu lucrurile tale, strămătorarea și sărăcia ta.* — "Unele din cele mai sublime icoane a suferințelor creștinești de care lumea vro dată a văzut, cari au fost făpuite în decursul periodului Bisericii Smirna." — Z. '16-346.

(Va continua.)

Intrebari Din Studii In Scripturi Volumul Al 7-lea.

(INTREBARILE cautele după pagină și paragraful din Volum așa că să corespundă versurile cu cele din Turnul Vegheator. Pagină P. paragraf §.)

DESCOPERIREA I.

- (1) Care e numele corect a acestei cărți, și de ce? P. 11, linia 1, 2. § dedesubt.
- (2) Când și prin cine are cartea Apocalipsul a fi înțelesă? P. 11 § 1; P. 16 § 6.
- (3) Numeste pe cele trei persoane cari au avut afacere cu această solie înainte de a sosi St. Ioan. P. 11 § 2, 6; P. 12 § 2.
- (4) E Descoperirea ușor sau greu de înțeles, și de ce? P. 12 § 1.
- (5) Cine a fost reprezentat prin Ingerul care a adus solia — S-lui Ioan? P. 12:2; P. 335 § 2.
- (6) Ce semnifică expresiunea, "Cuvântul Lui Dumnezeu" după cum e aplicat Domnului nostru? P. 12 § 5.
- (7) Explică expresiunea "Fericit cel ce citește și cei ce aud." P. 12 § 9-12 P. 295 § 5 până la P. 296 § 2.
- (8) Cine va primi cele mai mari binecuvântări din această carte? P. 12 § 13.
- (9) De ce a fost această solie adresată bisericilor din Asia? P. 13 § 2.
- (10) Ce sunt cele șapte Spirite înaintea tronului lui Dumnezeu? P. 13 § 9, 10.
- (11) Când și cum a devenit Isus "Mărturial cel credincios"? Mărturia Sa ce i'a adus Lui? P. 13 § 12.
- (12) Ce e semnificat prin expresiunea, "Întâi născut dintre morți"? P. 13 § 14.
- (13) De ce e numit Domnul nostru "Prințul Regilor pământului"? P. 14 § 2, 3.
- (14) Cum și când suntem liberați de păcatele noastre? P. 14 § 5.
- (15) Când însărcinarea noastră ca sub-regi și sub-preoți va ajunge în efect? (în desăvârșire) P. 14 § 9.
- (16) De ce fel de nouri va fi însoțit(reîntoarcerea Domnului? P. 14 § 10.
- (17) Când și cum îl va Vedeza tot ochiul pe El? P. 14 § din urmă.
- (18) Dă dovezi cum că convertirea (pocăirea) lumii nu va urma mai înainte de reîntoarcerea Domnului. P. 15 § 1-3.
- (19) In ce senz a fost Domnul nostru Alfa și Omega? P. 15 § 4, 5.
- (20) Titula Atot puternic e un titlu potrivit Domnului nostru Isus? Explică pe deplin. P. 15 § 7.
- (21) Ce fel de titule și poziții mari ș-au pretins Ioan în Impărăția lui Christos? P. 15 § 8-10.
- (22) Cum i'a fost cu puțință sfântului Ioan ca să aibă înțelețe în Isus? P. 16 § 1.
- (23) Ce a fost cauza și resplata izgonirii lui Ioan, și ce înseamnă aceasta pentru noi acum? P. 16 § 2-4.
- (24) Când și cum numai putem noi aștepta a cuprinde însemnătatea a celei ce St. Ioan a văzut? P. 16 § 5, 6.
- (25) Care e însemnătatea simbolică a vocii celei mari pe care St. Ioan a auzit-o înapoi sa? P. 16 § 7.
- (26) Cum știm noi că Descoperirea na fost propusă singur numai pentru cele șapte adunări din Asia? P. 17 § 1.
- (27) Numeste pe cele șapte biserici pe rând și dovedește însemnătatea simbolică a fiecărei. P. 17 § 2 până la P. 18 § 1.
- (28) Ce puncte de asemănări și deosebiri există între cele șapte Sfeșnice de Aur a Apocalipsului și a Tabernacoluului lui Moisi, în închipuire și anti-închipuire? P. 18 § 2, 3, P. 22 § 7, 10.
- (29) Pe cine șau ce a reprezentat acela unul din mijlocul sfeșnicilor? P. 18 § 4, 5.
- (30) Ce reprezintă haina lungă până la picioare și încingerea ei preste pept? P. 18 § 6, 7.
- (31) Ce reprezintă brăul de aur? P. 19 § 1.
- (32) Ce reprezintă părul Alb și ochii ca para focului? P. 19 § 2, 3.
- (33) Ce reprezintă picioarele ca arama lămurită în cuptor? P. 19 § 4, 5.
- (34) Ce reprezintă vocea ca de ape multe? P. 19 § 6.
- (35) Dintre toate bisericile lui Christos care a fost mai mult în favoarea Sa- P. 19 § 7; P. 20 § 1.
- (36) Ce e semnificat prin sabia care eșia din gura Sa cu două tăișuri? P. 20 § 2.
- (37) Ce i s'au întâmplat lui Ioan când a văzut această viziune, și ce lecție putem noi învăța din aceea? P. 21, § 1-4.
- (38) Ce semnifică expresiunea Domnului că El acum "trăește și a fost mort?" răspunde pe deplin. P. 21 § 5, 6.
- (39) Ce sunt cheile morței și a iadului, și ce întrebunțare va face Domnul din ele? P. 21 § 1.
- (40) Pentru ce fiecare purtător de lumină a fost un om de misterii (taină) urmașilor Săi? P. 22 § 5, 6.
- (41) Explică diferența, anti-închipuitoare între lumina din sfeșnice și lumina stelelor. P. 22 § 8.
- (42) Cum și când suntem liberați de păcatele noastre? P. 22 § 9 P. 20 § 1.

DESCOPERIREA 2.

- (1) Care a fost ingerul vârstei Bisericii de la Efes, și cum știm? P. 23 § 1.
- (2) Când și cum s'a sfârșit vârsta Apostolică a Bisericii? P. 23 § 2 P. 24 § 1, 2.
- (3) Istorișește ceva dovezi din lucrurile, ostentia și suferința Bisericii de pe timpul Apostolilor. P. 24 § 6, 7; P. 25 § 1.
- (4) Ce dovezi avem noi că Biserica Apostolică n'a putut suferi pe cei răi? P. 25 § 2.
- (5) Ce dovezi avem noi că ei au avut afacere cu apostoli falși — prelați? P. 25 § 3, 4.
- (6) Ce dovezi avem că Biserica Apostolică a avut bune ocaziuni de a suferi în liniște persucutările pentru numele lui Christos? P. 25 § 5, 6.
- (7) Ce dovezi avem noi că unele din bisericile nominale din aceea vârstă au căzut de la înalta lor stare originală din favoarea lui Dumnezeu? P. 26 § 2-5.
- (8) Cum știm noi că cea mai mare parte a Bisericii din timpul Apostolilor n'au fost sacrificători? P. 26 § 6.
- (9) Ideea preoților este ea urâtă de un fiu a lui D-zeu, și dacă așa de ce? P. 26 § 7-10.
- (10) Cine din întâmplare va lua parte la pomul cunoștinței în deplinitatea ei? P. 26 § 11, 12.
- (11) Ce e paradisul lui D-zeu și când va fi în efect? P. 27 § 1.
- (12) Care a fost Ingerul de la Smirna sau al doilea period a Bisericii, și de ce? P. 27 § 2; P. 27 § 1.
- (13) Pentru ce e Smirna chiar numele cel potrivit pentru periodul al doilea a Bisericii? Explică deplin. P. 27 § 3.
- (14) Cum a putut Christos să fie cel din tîi și cel de pe urmă? P. 28 § 2.
- (15) In ce au fost compuse bogățiile periodului Bisericii Smirna? P. 28 § 4, 5. (Va continua.)